

РЕШЕНИЕ

№ 14526

гр. София, 30.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 48 СЪСТАВ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА

при участието на секретаря МАРИЯ АТ. ДРАГАНОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА Гражданско дело № 20221110156278 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1, вр. чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от „ЗАД А.“ АД, ЕИК *****, с която срещу „ЗД „Б.И.““ АД, ЕИК *****, е предявен по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ за сумата от 442,52 лв. - представляваща регресно вземане и част от изплатеното от ищеца по договор за застраховка „Каско“ застрахователно обезщетение във връзка с щети по лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № *****, причинени при ПТП, настъпило на 01.09.2017 г. в гр. П. на ул. „П.“, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК - 05.08.2022 г. до окончателното плащане, както и иск, предявен по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 86, ал. 1 ГПК за сумата от 134,85 лв. – мораторна лихва върху главницата за периода от 05.08.2019 г. до 05.08.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 16.08.2022 г. по ч. гр. д. № 42816/2022 г. по описа на СРС, 48 състав.

Ищецът твърди, че на 01.09.2017 г., около 13:00 часа, в гр. П., на ул. „П.“ е настъпило ПТП с участието на лек автомобил „Д.Л.“ с рег. № ***** и лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № *****, при следния механизъм: лек автомобил „Д.Л.“ с рег. № ***** не спазва необходимата дистанция от движещия се пред него и извършващ маневра ляв завой лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № ***** и го блъска в задната част, за което на място е съставен двустранен констативен протокол № 38529/01.09.2017 г., подписан от двамата водачи. Сочи, че във връзка със събитието са нанесени материални щети по лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № ***** в областта на задната броня, собственост на Д. Г. Л., и застрахован при ищеца по силата на имуществена застраховка „Каско“, клауза „Пълно каско“, застрахователна полица № 0306X0314073, със срок на действие от 24.07.2017 г. до 02.08.2018 г. Въз основа на полицата и във връзка с процесното ПТП ищецът е определил и изплатил с платежно

нареждане № П10873758/18.10.2017 г. застрахователно обезщетение в размер на 855,04 лв. на собственика на увредения автомобил, по щета № 26017030103827. Ищецът счита, че с изплащане на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на застрахования срещу ответника в качеството на застраховател, при когото към датата на ПТП е застрахована гражданската отговорност на делинквента – за половината от изплатеното застрахователно обезщетение – 427,52 лв. поради отчитане на съвина за реализиране на инцидента и ликвидационни разноски в размер на 15 лв. Твърди, че с писмо - покана изх. № Л-8083/23.10.2017 г., получено от ответника на 30.10.2017 г., отправил регресна претенция, по която не последвало плащане. Счита, че ответникът е в забава, считано от изтичане на 30 - дневния срок за доброволно изпълнение на задължението. Поради изложеното ищецът моли съда да признае за установено, че ответникът му дължи сумата от 442,52 лв. - изплатено застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разноски, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 05.08.2022 г. до окончателно плащане на сумата, както и сумата от 134,85 лв. – мораторна лихва за периода от 05.08.2019 г. до 05.08.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 16.08.2022 г. по ч. гр. д. 42816/2022 г. по описа на СРС, 48 състав. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от ответника „ЗД „Б.И.““ АД. В писмено становище от 03.02.2023 г. ответникът оспорва исковите като неоснователни и недоказани, твърди, че вина за ПТП има застрахованият при ищеца водач. Моли за отхвърляне на исковите и за присъждане на разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Безспорно е между страните, че на 01.09.2017 г. около 13:00 ч. в гр. П. на ул. „П.“ е настъпило ПТП с участието на лек автомобил „Д.Л.“ с рег. № *****, управляван от Г. В. А. и лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № *****, управляван от Д. Г. Л., при което са причинени материални щети на лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № ***** в областта на задна броня, в който смисъл е приет двустранен констативен протокол за ПТП № 38529/01.09.2017 г., както и че към датата на ПТП „Ф.П.“ с рег. № *****, собственост на Д. Г. Л., е бил застрахован при ищеца по силата на имуществена застраховка „Каско“ на МПС – по застрахователна полица № 0306X0314073 и период на застрахователно покритие от 24.07.2017 г. до 02.08.2018 г.

Видно от ангажираните писмени доказателства, с уведомление за щета застрахователят е бил уведомен за настъпване на застрахователното събитие, във връзка с което е образувана преписка по щета № 26017030103827. От страна на Д. Л. към застрахователя са подадени и допълнителни пояснения във връзка с настъпилото ПТП от 13.09.2017 г., в които е посочено, че при даден ляв мигач и завой наляво на кръстовище автомобилът му бил ударен отзад, зад него имало други коли, които го изчакали, автомобилът, който го ударил направил двойно изпреварване на кръстовище, за което е съставена и схема, от КАТ казали, че той е виновен, искали да му напишат акт, ако твърди, че не е виновен.

Безспорно е между страните, че ищецът в качеството му на застраховател по имуществена застраховка „Каско“ е извършил описа на щетите, за което са съставени опис по претенция № 26017030103827/01.09.2017 г., опис - заключение по щета № 26017030103827/05.09.2017 г., калкулация – ремонт от 04.10.2017 г., съставен е доклад по щета № 26017030103827/09.10.2017 г., при което е определено застрахователно обезщетение в размер на 855,04 лв., изплатено от ищеца на собственика на увредения автомобил с

платежно нареждане № П10873758/18.10.2017 г.

Не се спори по делото също, че към датата на ПТП гражданската отговорност на водача на лек автомобил „Д.Л.“ с рег. № ***** е била застрахована при ответника по застрахователна полица № BG/02/117000414651/30.01.2017 г., със срок на застрахователно покритие от 30.01.2017 г. до 29.01.2018 г.

Безспорно е, че ищецът е отправил до ответника регресна покана изх. № Л-8083/23.10.2017 г. за възстановяване на половината от изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 427,52 лв. (поради приета съвина) и 15 лв. – ликвидационни разноски, в тридесетдневен срок от получаване на поканата, получена на 30.10.2017 г. от ответното дружество, както и че плащане не е постъпило от последното.

За установяване механизма на произшествието в производството е представен двустранен констативен протокол, съставен и подписан от двамата водачи, участвали с управляваните автомобили в процесния инцидент. От съдържанието на същия се установява, че щетите за лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № ***** са настъпили в задна броня, а за лек автомобил „Д.Л.“ с рег. № ***** – по предна броня и капак преден. Водачите са отразили в съдържанието на документа настъпването на произшествието „по вина на водача на лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № *****“.

За установяване механизма на ПТП по делото са събрани и гласни доказателствени средства. От показанията на свидетеля Г. В. А. се установява, че си спомня за ПТП през 2017 г., управлявал лек автомобил „Д.Л.“, 1998 г., с рег. № *****, в гр. П., ул. „П.“ или „П.“. Добавя, че докато карал, колата отпред просто завила (шофьорът говорел по телефона) и все едно спряла и свидетелят се ударил в другия автомобил. Станало много бързо, не си спомня дали другият автомобил подал мигач, щетата била по автомобила на свидетеля, извикали полиция, полицаите тествали двамата водачи за алкохол, разпитали ги, не казали нищо за уточняване на вина. След това водачите отишли в „А.“, където писали, правили снимки, свидетелят завел щета. От дружеството обаче не му изплатили обезщетение, като в писмото било посочено, че другият водач се движел по равнозначни пътища.

От показанията на свидетеля Д. Г. Л. се установява, че управлявал лек автомобил „Ф.П.“, бял на цвят. ПТП - то се случило в гр. П., до бившия завод „А.М.“. Търсил една пресечка, видял я, трябвало да завие наляво, пуснал мигач, погледнал в огледалото - зад него имало два автомобила, които го изчакали, предприел маневра да завие наляво и усетил страшен удар отзад. Извикали полиция, не съставили акт, писали протоколи за застрахователите как е станало произшествието. Свидетелят не помни някой да се е признавал за виновен. Заявява, че е подписал протокола на лист 7 от делото, полицаят казал, че другият водач предприел маневра и свидетелят му засякъл пътя. Добавя, че се движел в дясната част на пътя, за ляв завой, движението било двупосочно. Ударът настъпил в средата и в по - дясната страна. Другият автомобил бил смачкан изцяло отпред.

В производството пред първоинстанционния съд е изслушано и прието заключение на САТЕ, изготвено от вещото лице инж. Й.. От него се установява, че на 01.09.2017 г. около 13:00 часа лек автомобил „Д.Л.“ с рег. № ***** се движи по ул. „П.“, където водачът предприема маневра завиване наляво, където реализира ПТП с намиращия се пред него лек

автомобил „Ф.П.“ с рег. № *****. Уврежданията по лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № ***** са броня задна – подмяна и боя, водач задна броня – ляв – подмяна, водач задна броня – десен – подмяна. Стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № *****, изчислена на база пазарни цени към датата на ПТП е 1073,21 лв. Обичайните разноски за ликвидиране на щета по риск Каско при ПТП са между 15 лв. и 25 лв. Всички увреждания по лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № *****, отразени в описа на застрахователя се намират в пряка причинно – следствена връзка с механизма на процесното събитие. След изслушване на показанията на свидетелите в открито съдебно заседание вещото лице пояснява механизма на настъпване на ПТП в следния смисъл: на 01.09.2017 г. около 13:00 часа лек автомобил „Ф.П.“ се движи по ул. „П.“ в дясната част на пътното платно. Улицата е двупосочна съгласно свидетелските показания, като автомобил „Ф.П.“ се е движел в собствената пътна лента. Зад него са се намирали две други превозни средства, когато водачът на лек автомобил „Ф.П.“ предприема маневра за завой наляво, а двете други превозни средства намаляват скоростта и спират зад него, в същия момент лек автомобил „Д.Л.“ предприема изпреварване на всички превозни средства, навлиза в лентата за насрещно движение, където в района на кръстовището с улицата траекториите на двете превозни средства се пресичат и настъпва удар между тях. Според вещото лице от техническа гледна точка и двамата водачи са имали възможност да предотвратят произшествието. Ако водачът на лек автомобил „Ф.П.“ непосредствено преди маневрата за завой наляво е погледнал в огледалото за задно виждане, то би видял движещия се в лентата за насрещно движение лек автомобил „Д.Л.“. Ударът е бил предотвратим и за водача на лекия автомобил „Д.Л.“, ако същият не е навлизал в лентата за насрещно движение и в района на кръстовището с неизвестната улица не е предприел маневра за изпреварване на превозните средства. Всички вреди са в причинно-следствена връзка с такъв тип удар.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявени са по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК установителни иски с правно основание чл. 411 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Съобразно разписаното в чл. 411 КЗ застрахователят по имуществена застраховка, изплатил застрахователно обезщетение на застрахованото увредено лице, може да предяви вземанията си направо към застрахователя по „Гражданска отговорност“ на причинителя на вредите.

Ангажирането на отговорността на застрахователя по „Гражданската отговорност“ на причинителя на вредата (делинквент) е свързано с установяване на следните кумулативни предпоставки: 1) валидно възникнало облигационно отношение между увреденото лице и застрахователното дружество (ищец) по застраховка „Каско“; 2) валидно възникнало правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между причинителя на вредата и ответното дружество; 3) заплащане на застрахователно обезщетение от застрахователя по имуществено автомобилно застраховане - „Каско“ и 4) осъществяването на фактическия състав на института на непозволеното увреждане (чл. 45 ЗЗД) -

противоправно деяние; вина; вреди и причинно - следствена връзка между поведението на дееца и причинените вреди, като вината се предполага до доказване на противното.

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест по чл. 154, ал. 1 ГПК ищецът следва да проведе пълно и главно доказване на всички посочени кумулативни предпоставки на исковата претенция, а ответникът следва да докаже възраженията си, каквито в случая не са направени с отговор по реда на чл. 131 ГПК.

По иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД ищецът следва да докаже наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема за доказано, че в срока на действие на валидна имуществена застраховка, сключена с ищцовото дружество е настъпило произшествие, представляващо покрит риск по същата, при което на лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № ***** са били причинени щети по задна броня, при следния механизъм на ПТП - на 01.09.2017 г. около 13:00 часа лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № ***** се движи по ул. „П.“ в дясната част на пътното платно, при което водачът предприема маневра за завой наляво, а двете други превозни средства зад него намаляват скоростта, като в същия момент лек автомобил „Д.Л.“ с рег. № ***** предприема маневра за изпреварване на всички превозни средства, навлиза в лентата за насрещно движение, където в района на кръстовището траекториите на двете превозни средства се пресичат и настъпва удар между тях. Така установеният механизъм на настъпване на ПТП съдът приема за доказан както от показанията на свидетелите Л. и А., които в тази част съдът цени като логични, отразяващи непосредствени впечатления на свидетелите, така и от САТЕ, която съдът кредитира като обоснована и компетентно изготвена, а и кореспондира с изготвения от водачите двустранен констативен протокол за ПТП. Относно вината за настъпване на ПТП, която се предполага, съдът приема, че ответникът не е оборил успешно установената презумпция за вина. От събраните по делото доказателства относно фактическата обстановка, непосредствено предхождаща реализирането на произшествието, съдът приема, че поведението на водача на лек автомобил „Д.Л.“ с рег. № ***** се явява противоправно и виновно. В нормата на чл. 42, ал. 1, т. 1 ЗДвП е регламентирано, че водач, който ще предприеме изпреварване, е длъжен, преди да подаде сигнал, да се убеди, че не го изпреварва друго пътно превозно средство и че движещото се след него пътно превозно средство или това, което ще изпреварва, не е подало сигнал за изменение на посоката си на движение наляво. В конкретния случай водачът на лекия автомобил „Д.Л.“ с рег. № ***** не е изпълнил това свое задължение, тъй като преди предприемане на маневрата изпреварване не се е убедил, че движещото се пред него превозно средство е подало сигнал за изменение на посоката си на движение наляво. В тази връзка съдът кредитира показанията на свидетеля Л., че е подал светлинен сигнал преди да предприеме съответната маневра „завой наляво“ (доколкото водачът на другия автомобил не твърди с категоричност, че мигач не е бил подаден, т. е. не отрича тези твърдения). От съвкупната преценка на писмените и гласните доказателства се установи, че автомобил марка „Д.Л.“ с рег. № ***** се е движил в колона от автомобили. След като движещите се пред него две МПС са намалили скоростта, за което съдът кредитира показанията на свидетеля Л., то водачът на МПС „Д.Л.“ е предприел маневрата изпреварване без да се увери, че причината за намаляване на скоростта е именно това, че намиращ се пред него автомобил иска да извърши маневра завой наляво. С предприемане на изпреварване непосредствено преди кръстовището този водач е нарушил и разпоредбата на чл. 43, т. 2 ЗДвП, съобразно която е забранено изпреварването на моторни превозни средства, с изключение на мотопеди и мотоциклети без кош, на кръстовище на равнозначни пътища. Следва да се отчете обстоятелството, че самият свидетел – водач на „Д.Л.“ Г. А. заявява, че са се движели по равнозначни пътища на кръстовище, което се потвърждава и от схемата, отразена в двустранния констативен протокол за ПТП и от заявеното от вещото лице в открито съдебно заседание. От друга страна, водачът на „Д.Л.“ е нарушил и

разпоредбата на чл. 47 ЗДвП, която постановява, че водач на пътно превозно средство, приближаващ се към кръстовище, трябва да се движи с такава скорост, че при необходимост да може да спре и да пропусне участниците в движението, които имат предимство. Обстоятелството, че в двустранния констативен протокол като виновен за ПТП е вписан единствено водачът на „Ф.П.“ с рег. № *****, съдът намира за опровергано от останалите доказателства по делото, а и същото няма характер на извънсъдебно признание на страна за неизгодни за нея обстоятелства. Относно наличието на съпричиняване, от една страна възражението не е заявено в преклузивния срок по чл. 131 ГПК, поради което е преклудирало, а от друга страна предмет на делото е установяване дължимостта на половината от изплатеното от ищеца застрахователно обезщетение, определено на 855,04 лв., поради приета съвина на двамата водачи, т. е. не се твърди вина единствено на водача на застрахования при ответника автомобил, поради което съдът не дължи излагането на мотиви относно наличието на противоправно и виновно поведение от страна на водача на лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № *****. Установи се, че гражданската отговорност на автомобила, управляван от А. е била застрахована при ответника. Доказано е, че всички настъпили вреди по лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № ***** са в пряка причинно – следствена връзка с процесното ПТП, като в тази връзка следва да се кредитира заключението на САТЕ, което пълно и обосновано е отговорило на поставените задачи и не е оспорено от страните.

С плащането на застрахователно обезщетение на собственика на увредения автомобил ищцовото дружество се е суброгирало в правата на увредения до размера на заплатеното обезщетение – в случая до размера на половината от изплатеното обезщетение (427,52 лв.) и обичайните разноски за неговото определяне, поради което искът е доказан по основание.

Обемът и съдържанието на суброгацията, респективно на суброгационното вземане на застрахователя по имуществената застраховка спрямо прекия причинител на вредите и неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ са изрично определени от закона – чл. 410, ал. 1 КЗ, който постановява, че застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на увреденото застраховано лице до размер на платеното застрахователно обезщетение и обичайните разходи за определянето му. Размерът на застрахователното обезщетение по имуществената застраховка се определя в съответствие с клаузите на договора и то трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието и се дължи от застрахователя в границите на уговорената в договора застрахователна сума. Следователно на обезщетяване подлежи действително настъпилата вреда, като нейната стойност е тази, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество. При пълно или частично унищожаване на вещта, действителната стойност се определя от пазарната цена, по която застрахованото имущество от същото качество и вид може да бъде купено. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната стойност на имуществото към момента на застрахователното събитие, а от своя страна действителната стойност не може да надвишава пазарната му стойност.

Установи се от заключението на САТЕ, че стойността, необходима за възстановяване на увредения автомобил по средни пазарни цени, възлиза на сумата от 1073,21 лв. В случая изплатеното застрахователно обезщетение от 855,04 лв. е в размер, по - малък от стойността по средни пазарни цени. С оглед на изложеното и при зачитане на принципа на диспозитивното начало в гражданския процес – чл. 6, ал. 2 ГПК, както и че от страна на ищеца се претендира само половината от изплатеното застрахователно обезщетение, то

искът за главницата се явява основателен в пълния предявен размер от 427,52 лв., ведно с 15 лв. – ликвидационни разноси, или общо за сумата от 442,52 лв. Като законна последица от уважаването на иска за главница, върху същата следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 05.08.2022 г. до окончателното плащане.

При забава в изпълнението на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва върху неизпълненото задължение от деня на забавата, съгласно чл. 86, ал. 1 ЗЗД. Когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му съгласно чл. 84, ал. 1 ЗЗД, а по силата на ал. 2 - когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора. Съгласно чл. 412, ал. 3, т. 1 КЗ застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“ на делинквента следва да определи и изплати дължимото обезщетение в срок от 30 дни от представянето на преписката, когато съдържа всички необходими документи, сочещи за неговата отговорност (арг. от чл. 412, ал. 3 КЗ). В случая ищецът е отправил към ответника регресна покана, която е получена от последния на 30.10.2017 г., което не се оспорва по делото, както и че същата съдържа всички необходими документи. С оглед на което 30-дневният срок на доброволно плащане по чл. 412, ал. 3, т. 1 КЗ е изтекъл на 29.11.2017 г., поради което ответникът е изпаднал в забава на 30.11.2017 г., от която дата в полза на ищеца е възникнало вземане за обезщетение за забава. В случая такова се претендира от по - късен момент - 05.08.2019 г. – 05.08.2022 г. и съобразявайки диспозитивното начало в гражданския процес – чл. 6 ГПК, след използване на лихвен калкулатор и по реда на чл. 162 ГПК съдът приема иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за основателен в пълен размер за сумата от 134,85 лв., поради което следва да бъде уважен.

По разноските:

Предвид изхода на спора разноси се дължат на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, както следва: 75 лв. за заповедното производство (25 лв. – държавна такса и 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение), 505 лв. за исковото производство (75 лв. - държавна такса, 250 лв. - депозит за САТЕ, 80 лв. - депозит за свидетел, 100 лв. - юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на основание чл. 78, ал. 1, вр. ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 от Закон за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ, при съобразяване действителната фактическа и правна сложност на делото, вида и обема на извършената дейност от процесуалния представител на ищеца, както и цената на предявените искове).

Ответникът няма право на разноси по делото.

Така мотивиран, Софийски районен съд, Гражданско отделение, 48 състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, че „ЗД „Б.И.““ АД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: гр. С..... дължи на „ЗАД А.“ АД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: гр. С..... на основание чл. 411 КЗ

сумата от 442,52 лв., представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси по щета № 26017030103827 за вреди по лек автомобил „Ф.П.“ с рег. № *****, причинени вследствие на ПТП, настъпило на 01.09.2017 г. около 13:00 часа в гр. П., на ул. „П.“ с участието и на лек автомобил „Д.Л.“ с рег. № *****, чиято гражданска отговорност е покрита от ответника, ведно със законната лихва от 05.08.2022 г. до изплащане на вземането, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 134,85 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 05.08.2019 г. до 05.08.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 42816/2022 г. по описа на СРС, 48 състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 вр. ал. 8 ГПК „ЗД „Б.И.““ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С..... да заплати на „ЗАД А.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С..... сумата от 505 лв. - разноси за исковото производство и сумата от 75 лв. - разноси в производството по ч. гр. д. № 42816/2022 г. по описа на СРС, 48 състав.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____